

Ontslag na arbeidsongeschiktheid

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 15 oktober 2013, op dezelfde dag bij de commissie binnengekomen, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster tot het verlenen van ontslag per 1 oktober 2013 wegens arbeidsongeschiktheid. Bij beroepschrift van 4 november 2013 heeft appellante nadere gronden aangevoerd. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties in het geding gebracht. Op 23 januari 2014 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellante was in persoon aanwezig, bijgestaan door haar gemachtigde. Namens verweerster was aanwezig mevrouw, HRM manager, bijgestaan door de gemachtigde van verweerster. Beide gemachtigden hebben een pleitnota overgelegd.

2. De feiten

Appellante is vanaf 1978 als lerares in dienst van (rechtsvoorgangers van) verweerster. Wegens arbeidsongeschiktheid is appellante per 1 augustus 2011 uit haar volledige functie ontslagen en herbenoemd in de functie van lerares met een werktijdfactor van 0,5669. Op 12 december 2012 is appellante volledig arbeidsongeschikt geworden en ook sedertdien, behoudens een hervatting met één dag, arbeidsongeschikt gebleven. In een werkhervattingsadvies van de bedrijfsarts d.d. 20 juni 2013 staat als conclusie en prognose vermeld dat er geen arbeidsmogelijkheden zijn en dat de bedrijfsarts geen verandering in de medische situatie verwachtte binnen 26 weken. In juni 2013 is tussen partijen gesproken over een mogelijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst. Bij e-mail van 12 juni 2013 heeft verweerster een conceptversie van een ontslagbrief aan appellante gezonden. Bij e-mail van 13 juni 2013 heeft appellante hierop laten weten dat zij de mail had ontvangen, dat zij deze nog zou bespreken en dan zo vlug mogelijk iets zou laten weten. Verweerster heeft bij brief, gedateerd 26 juni 2013, geschreven dat zij de arbeidsovereenkomst met appellante opzegt tegen 1 oktober 2013. Op 1 september 2013 heeft verweerster telefonisch contact opgenomen met appellante met verzoek een akte van ontslag in ontvangst te komen nemen. Op 11 september 2013 is appellante bij verweerster geweest, vergezeld van een bevriende arbeidsrechtjurist. Op die dag is een akte van ontslag aan haar overhandigd, gedateerd op 4 september 2013.

3. De standpunten van partijen

Appellante stelt dat de ontslagbrief gedateerd 26 juni 2013 voor het eerst door haar is gezien toen zij kennis nam van het verweerschrift in de onderhavige procedure. Tevoren heeft zij de brief niet ontvangen en was haar niets over een ontslagbrief bekend. Zij is eerst met het ontslag bekend geworden toen haar op 11 september 2013 de akte van ontslag werd overhandigd. Zij heeft vervolgens zitten wachten op een beslissing van het UWV. Toen zij daaromtrent op 12 oktober 2013 bericht ontving, heeft zij zich op 15 oktober 2013 tot haar advocaat gewend die dezelfde dag een beroep bij de commissie heeft ingediend. Er is nooit overeenstemming over het eindigen van het dienstverband geweest. Verweerster heeft wel medegedeeld dat zij de arbeidsovereenkomst zou gaan opzeggen, dat appellante vervolgens afgekeurd zou worden en aanspraak zou kunnen maken op een aantal aanvullende uitkeringen. Appellante heeft daar echter nimmer mee ingestemd. Appellante wijst erop dat het sluiten van een beëindigingsovereenkomst een ondubbelzinnige op de beëindiging gerichte wilsverklaring vereist. Daarvan is geen sprake. Subsidiar beroept appellante zich op vernietiging van de overeenkomst wegens een wilsgebrek. Ook wijst zij erop dat bij haar sprake is van psychische klachten en daaraan gerelateerde spanningen. Er was bij haar sprake van een bijzondere geestestoestand. Het levert misbruik van omstandigheden op indien verweerster haar desondanks tot het aangaan van de onderhavige rechtshandeling heeft bewogen.

Voorts wijst appellante er op dat verweerster zich niet heeft gehouden aan het bepaalde in artikel 3.18 van de cao PO, waarin uitdrukkelijk is voorgeschreven dat een voornemen tot een besluit tot het opzeggen van de arbeidsovereenkomst wegens ziekte of arbeidsongeschiktheid per aangetekende brief ter kennis moet worden gebracht en dat deze binnen 3 weken na verzending van het voornemen zijn zienswijze schriftelijk of mondeling kenbaar kan maken.

Ten slotte wijst appellante er op dat is gehandeld in strijd met het opzegverbod tijdens ziekte en dat de vernietigbaarheid van de opzegging is ingeroepen.

Verweerster stelt daar het navolgende tegenover.

Verweerster is zeer verbaasd over het beroep. In goed overleg hebben partijen afscheid van elkaar genomen. Meermalen heeft appellante aan verweerster aangegeven niet terug te willen. Verweerster is van mening dat appellante primair niet-ontvankelijk is. Appellante heeft op 12 juni 2013 het voornemen tot ontslag ontvangen met daarbij de uitnodiging haar zienswijze naar voren te brengen. Op 26 juni 2013 is de aanzegging tot ontslag verzonden. Op 7 augustus 2013 is de daarin vermelde beroepstermijn verlopen zonder dat beroep was ingesteld. Op 4 september 2013 heeft de administratieve afhandeling plaatsgevonden door middel van het afgeven van de akte van ontslag. Deze akte is geen beslissing ingevolge artikel 60 van de Wet PO, maar alleen een administratieve afdoening. Verweerster wijst op artikel 244, lid 2 Rechtspositiebesluit/WPOWEC dat de mogelijkheid biedt een niet-ontvankelijkverklaring achterwege te laten indien de appellant aantoont dat hij de voorziening in beroep zo spoedig mogelijk heeft gevraagd als dit redelijkerwijs verlangd kon worden. Er zijn geen omstandigheden aangevoerd waardoor appellante niet tijdig beroep in kon stellen. Daarbij is van belang dat zij op 11 september 2013 werd vergezeld van een arbeidsrechtjurist. Appellante is niet in haar belangen geschaad door het niet volledig voldoen aan de formele eisen. Verweerster stelt dat het voornemen tot ontslag kenbaar is gemaakt en dat appellante in de gelegenheid is gesteld te reageren. Het voornemen is niet aangetekend verzonden maar nu vaststaat dat de voornemenbrief is ontvangen heeft zij geen belang bij dit bezwaar. Bovendien had de eerder ingeschakelde rechtsgeleerde op het moment dat hij werd geconfronteerd met de gestelde gebreken, deze kenbaar moeten maken. De ingeroepen vernietigbaarheid van de opzegging is te laat, gelet op het bepaalde in artikel 7:677, lid 5 BW, waarin een termijn staat van 2 maanden na de opzegging van de arbeidsovereenkomst. Tussen partijen is wel degelijk overeengekomen dat appellante per 1 oktober 2013 werd ontslagen. Om haar extra steun te bieden is deskundige ondersteuning voor haar gecontracteerd.

4. De beoordeling

Met betrekking tot de ontvankelijkheid

Naar het oordeel van de commissie is het beroep tijdig ingesteld. Niet is immers komen vast te staan dat de -niet aangetekend verzonden- ontslagbrief d.d. 26 juni 2013 appellante eerder heeft bereikt of dat zij eerder van het bestaan van deze brief heeft geweten dan toen zij in het kader van het verweer in de procedure bij de commissie van het bestaan van deze brief en de inhoud daarvan op de hoogte werd gesteld. Er is slechts komen vast te staan dat appellante op 11 september 2013 op de hoogte kwam van een haar gegeven ontslag, zodat de beroepstermijn eerst op die datum is aangevangen. De op de akte van ontslag gestelde datum van 4 september 2013 kan niet als zodanige aanvangsdatum gelden. Appellante heeft het beroep binnen 6 weken nadat het besluit op 11 september 2013 aan haar is medegedeeld, derhalve conform artikel 12.1, lid 3 van de CAO-PO tijdig, ingesteld. De niet-ontvankelijkheidsverweren falen. Het beroep is ontvankelijk.

Met betrekking tot de inhoud

Zoals verweerster ter zitting ook heeft erkend, is niet voldaan aan de -in artikel 20, lid 2, aanhef en sub a van het Bza bepaalde- voorwaarde dat de arbeidsongeschiktheid van appellante ten tijde van de opzegging van de arbeidsovereenkomst 24 maanden onafgebroken had geduurd. Niet is komen vast te staan dat deze voorwaarde is doorbroken door wilsovereenstemming tussen partijen over een verkorting van deze termijn. Er is slechts komen vast te staan dat appellante een conceptbrief van verweerster, inhoudende een ontslag per 1 oktober 2013, heeft ontvangen, maar niet is gebleken dat appellante zich met de inhoud van deze brief uitdrukkelijk en zich bewust van de rechten die zij daarmee prijs gaf akkoord heeft verklaard. Ook in de ontslagbrief van 26 juni 2013 wordt niet aan instemming van appellante gerefereerd. Op bovenstaande gronden moet worden geoordeeld dat appellante op goede gronden een beroep heeft gedaan op het opzegverbod tijdens ziekte. Tot slot overweegt de commissie dat, voor zover van belang, de vernietigbaarheid van de opzegging d.d. 11 september 2013 tijdig binnen twee maanden, op 15 oktober 2013, is ingeroepen. Gelet op het voorgaande dient het beroep gegrond te worden verklaard; De commissie verstaat dat het verzoek van appellante om een kostenveroordeling ter zitting niet is gehandhaafd, zodat daarop niet zal worden beslist.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 23 januari 2014 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. L.A.S. Boersen, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.